

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) גמ' רובא עדקין. נ"ב
 עין צ"ב דף לג יש צ'
 אצטרות אצור עדקין:
 (ב) רש"י ד"ה זו היא וכו'
 התרומה זו היא חוקה:
 (ג) תוס' ד"ה לא וכו'
 השאילו אשה דברי רבי
 אלמא לא:

מוסף רש"י

[illegible]

ללא שמו. דסממין אכרוכין לאלא נקדשי הגבול "אם כהן הוא אוכלים
בנקדשי הגבול משביח רחיה על אשה וז שהיה שביח לכהונה סוממין
על השנים הכרוכין אחריה לומר צניה הן ואינן חללין: אבל ליוחסין.
אם על צהן צונת אינן משאות לכהנים עד שיביאו רחיה שהן צנותיה
של וז: ור' יוחנן אמר אפילו ליוחסין.

סמכין אחזקה שהן כרוכין אחריה
ואזלא רבי יוחנן לטעמיה. דלמחר
סמכין אחזקה שהוחזקו ליכרך אלא
בחסות שהיא א' אמו אפילו לעני דמי
נפשות ליקטל ולשפרק על עזי דמי
דלקמן וכ"ס ליוחסין להכשר כהונה:
מלקין על החזקות. על דבר שאנו
מחזיקים ב' כן ואפילו אין עדות בדבר:
שורפים וסוקלין כו'. כדמפרש להו
ואזיל: ואין שורפין תרומה על החזקות.
דבר שהוא טמא מתוך חזקה ולא
מתוך שהוא^א ראי' וגעג בתרומה כגון
מינוק שהוא סתמא ממוחזק טמא
שמחפש באשפה שיש שם נבילות
וארעא' וגעג בתרומה אין שורפין אלא
חולין כדמפרש טעמא דלאמרין
העמד עיסה על חזקת תורה ואילו
הוא ממיעוט מינוקות (הוא) שלא
סייח: החזקה נדה כשינוטא.
שרה כשינוטא שהיא היום היתה
מלוכשת בגדי נדות: איש ואשה
מינוק וסינוקס שהגדילו בסוך הבית.
בחסות שהיא אשתו ואילו בנייה ואין
אנו מירין בהם בעדות גמורה: סקלן
זה על זה. אם בא הבן על האשה
נסקל הבן עליה משום בא על אמו
היא עליו: ונשפין זה על זה.
בא האשה על הבן דבתו דאם:
ומינוק מורכב על כטיפה והגדילתו.

חזקת בנה: וכלל בידו. בדוע
שנטל מן העיסה: לפת. ששרים
ונבלות שזאפה: סמך מיעוט.
לפין מטפחים לחוקה דעיסה ואיתרע
רובא דמטפחין דלי' מאיר לא בטיל
מיעוטא לגמרי דשמעין ליה (דה)
דף 33. דחייש למיעוטא הילכך
במקומו עומד וכי משכח מידי
לאטרופי זהדיה מאטרף: מיעוטא
כחאן דליקסיה דמי. דבטיל ליה לגבי
רובא ורבנן לטעמיהייה דלא חיישי
למיעוט (ס): זו היא ששורפין עליה
א"ת הסוטה: (3) חוקה ששורפין
עליה את התרומה חזקת מיעוט
ס שמהדיקן לפת שורפין עליה תרומה
דהאי מטמאין דקאמרי רבנן לשרוף

קאמרי: אין זו חוקה ששורפין בו. ובי אמרי רבנן למלות קאמרי:
שראים. כל הדומה לנפרדע הכז טומא והנפרדע טהור: **מעטלים**
שס.⁶ עושים נפולין נפולין חמיכות חמיכות: **ונמאלו חסיכות זעיסה**.
 ואין ידוע אם של שראים או של נפרדעים: **אם רוב שראים**. אם
 לבית מוחזק להיות שראים מנאים שס יותר מנפרדעים טומא אף
 לשרף לחוקה ורובא לדימיה קמן הוא אכל הטמא לדימיוק רובא
 לדימיה קמן הוא: **רוביה דר' יוחנן**. לאחר מטהאין דרבנן למלות:
כמי שיש דעם לישאל. וק"ל (נהד קד ד:) **זרה"י** ספיקו טמא
 דדבצר שאין בו דעם לישאל ק"ל (שס) דלפילו זרה"י ספיקו טהור:
 נקורים

לדאן די נגי וואס דעמטער רבי ממילא היינט משום דמיעוט אין ש
דעה צהדיא אמרינן צסמוך צשעמעין דעשאורו חכמים כמי ש
מיעוטא וחזקה ותדע שאין חשוב מדאמרינן צסמוך עשאורו ח
אפילו אין צו דעת לישראל הוא לן לטמיו וע"כ לרר לומר כ
למדינת האין וזעמנה שמת נשאל דקצרי דמיעוט כמעט דליל
אליבא דרבנן אין וזו חזקה שצורפין עליה תרומה אלף ששע
שמקשים העולם דקשה להו גבי שני דברים אין צו דעת לישראל ו
צו דעת לישראל תיפוק ליה משום דצבירה להו לרבנן צמיעוטא
דהא אין זה ספק טומאה אלף ודאי טומאה"י ש"מ שאין זה ריו

עשרה יוחסין פרק רביעי קידושין

לשנו אלא בקדשי הנבוא. לפי רש"י הא דלמרינן דמהי כרוזין היינו דוקא לתרומה שאם הוא כהן והציא ראה על האשה אין צריך להציא ראה על הצנים להאכילן צתורמה וקשה דמשמע דמכל מקום צריך שיהי כרוזין להאכילן צתורמה וצפרק האשה שנתארמלה

לא שנו אלא בקדשי הגבול אבל ביוחסין ורבי יוחנן אמר אפילו "ביוחסין ואודא רבי יוחנן למעמיה דא"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן במלקין על החזקות סוקלין ושורפין על החזקות ואין שורפין תרומה על החזקות במלקין על החזקות כרב יהודה⁶ דאמר רב יהודה יהוחזקה גדה בשכינותיה בעלה לוקה עליה משום גדה סוקלין ושורפין על החזקות כרב הונא דאמר רב רב הונא איש ואשה תינוק ותינוקת שהגדילו בתוך הבית נסקלין זה על זה ונשרפין זה על זה א"ר ששמעון בן פזי אמר רבי יהושע בן לוי משום רב קפרא ימעשה באשה שבאת לירושלים ותינוק מורכב לה על כתיפה והגדילתו ובא לשבנה ודאי אלא מפני שכרוך אחריה ואין שורפין תרומה על החזקות דאמר ר' שמעון בן לקיש שורפין על החזקות ור' יוחנן אומר אין שורפין ואודו למעמייהו⁷ דתנן תינוק שנמצא בצד העיסה ובצק בידו ר"מ מטהר וחכמים מ"מטמאין מפני שדרכו של תינוק לטפח והוינן בה מאי טעמיה דר"מ קסבר רוב תינוקות מטפחין ומיעוט אין מטפחין ועיסה בחזקת מהרה עומדת⁸ וסמוך מיעוטא לחזקה איתרע ליה רובא ורבנן מיעוטא כמאן דליתא דמי רובא וחזקה⁹ (6) רובא עדיף⁷ אר"ל משום דבי אושעיא זו היא⁸ ששורפין עליה את התרומה ר' יוחנן אמר אין זו חזקה ששורפין עליה תרומה אלא איזו חזקה לרבי יוחנן ששורפין עליה את התרומה⁹ כדתנן עיסה בתוך הבית ושרצים וצפרדעים מטפלין שם ונמצאו חתיכות בעיסה אם רוב שרצים מטמא אם רוב צפרדעים טהורה תניא כותיה דרבי יוחנן שני דברים אין בהם דעת לישאל ועשאו חכמים כמה שיש בהם דעת לישאל תינוק ועוד אחרת תינוק הא דאמרן ועוד אחרת מאי היא עיסה בתוך הבית ותרנגולים ומשקים טמאים שם ונמצאו נקורים

אֲחֻזָּקָה וְאִתְּרַע יֵיחַ רַבָּא. פִּירוּשׁ וְהוּ רַב כַּמָּאן לְמִיתָה וְקִשָּׁה דְּבִרְיָא פִּרְקָא בְּתַרְלָא דִּיעֻמּוֹת (דף קט"ז). אֲמַרְיִין גִּבִּי הָאִשָּׁה שֶׁהֵלֵךְ צִעֲלָה נִמְדִינָה הִיא וְזִרְתָּה עִמּוֹ וְשִׁמְעָה הָאִשָּׁה שָׂמַת צִעֲלָה ר' מֵאִיר אֹמֵר לֹא תִשָּׂא וְלֹא תִמְצִיחָהּ לְפִי דְּרַב נָשִׁים מִתְּעַבְּרוֹת וְיֹולָדוֹת וְאִיכָּא לְנִימָר שֶׁהֲרֵא שֶׁהִלְכָה עִמּוֹ יֵלֶדָה וְהִיא הָאִשָּׁה שֶׁנִּשְׁאָרָה פְּטוּרָה מִן הַיִּצּוֹם וּמֵעִיּוֹט מִפְּלִיטָה לְיֵלֶדֶת וְקֹאמֵר ר"מ דְּאֲמַרְיִין סָמֵךְ מֵעִיּוֹט לְחֻזָּקָה שֶׁהִיא הֵימָּה בְּחֻזָּקָה וְקוֹקֵר לַיִּצּוֹם כִּשְׁהֵלֵךְ צִעֲלָה לְנִמְדִינָה הִיא וְלֹא הִיא לֹא צִיטָה וְזִכָּרָה לִיָּה פִּלְגָּא וּפִלְגָּא כְּלוּמָר דְּמֵעִיּוֹט וְחֻזָּקָה כְּשׁוֹבִין כִּנְגַד אֹתָן רַב רַבִּישׁ מִתְּעַבְּרוֹת וְיֹולָדוֹת וְהִיא פִּלְגָּא וּפִלְגָּא וְלֹא תִשָּׂא וְלֹא תִמְצִיחָהּ וְכֵן אֵיֵת לֵן לְנִימָר הֲכֹא־ וְכִי תִימָא

ישאל וכן ספק שאין בו דעת לישאל חף בדרשות היחיד ספיקו טהור (ט)
ישאל וישאל ו"ל שאין זה רוב חשוב אלול רוב גרוע" לכן מרעו ליה
וי' שיש בו דעת לישאל ולכן מטמאין את העיסה ואי' הוא רוב חשוב
לכלל כל קשה אליבא דרבנן דהא רבנן קאמרי התם גבי הלך בעלה
(י) ורובא וחזקה רובא עדיף ואם כן אמאי קאמר הכא רבי יוחנן
ז' רוב חשוב ולפיכך התם דרוב חשוב מטמא (ז) ולפי' זה ינראה מה
כמי שיש בו דעת לישאל וקא חשיב ט' דתינוק ומקשין מאי איריא שיש
איתיה ורובא וחזקה רובא עדיף וא"כ אפילו אין בו דעת לישאל טמא
ואי' לאו דעשאוהו חכמים כמי שיש בו דעת לישאל לא היו מטמאין (ס)

רצי

פ.

ח. א מ"י פ"כ מהלכות
א"צ הלכה ז טוש"ע
ה"ע סימן ג סעיף ו
צה"ה:

ז ב מיי פ"א מהל' אסורי ביאה הל' כ
 ש"ע אה"ע ס' ג סעיף
 ו וסימן יט סעיף א:
 ג מיי שס הל' כב סג
 לאזין קא טוש"ע י"ד
 ס' קפה סעיף ב:
א ד מיי שס הל' כ:
ב ה מיי פט"ו מהל' שאר אבות הטומאות
 הלכה ג:

ג ו מיי שם הל' ה:
ד ז מיי שם הל' ד:

מוסף תוספות

[illegible]

תום' ר"י חזקן

מקדשי הגבול. שאם
הן הוא אוכלים בנים
מקדשי הגבול. אבל אם
ש בנות אינן נישאות
כהונה עד שיביאו ראייה
הן בנותיהן של זו.
מפילו ליוחסין. ממכין
חזקה הדואלי וכרוכין
חזיה בחזקת אמן על נשות
מפילו לענין דיני נפשות
מפרש ואזיר ר' יוחנן
לטעמיה.